

Quan els
treballadors fan
vaga, no és que no
vulguin treballar, sinó
que volen fer-ho en
millors condicions.

Francesc Layret

obrera

Òrgan de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

núm. 188 març-abril 2008

Obert a totes les veus

CCOO de Catalunya convoca el seu 9è Congrés




CCOO

www.ccoo.cat

CCOO lamenta que alguns utilitzin la immigració com la responsable dels mals que afecten la nostra societat

“Vam demanar mà d’obra, però ens van arribar persones”

Carles Bertran

Encara que sigui obvi, és convenient recordar que la immigració ha estat un motor de canvi i de dinamisme de la societat catalana. En la nostra història recent, milers de persones procedents dels orígens més diversos s’han establert al nostre país i l’han fet créixer i prosperar amb l’esforç del seu treball. Actualment, la societat catalana està vivint el darrer d’aquests moviments migratoris, que ha comportat l’establiment a Catalunya de milers de persones d’arreu del món. Darrere d’aquest

fet de la immigració la resposta a un dèficit creixent de mà d’obra. Malauradament, tot i la nostra llarga experiència en aquestes qüestions, sembla que hem oblidat el que representa abandonar el teu país i començar de nou en un entorn desconegut. Així, per a alguns, la immigració s’ha convertit en la responsable de tots els mals que afecten la nostra societat: el col·lapse de l’atenció primària, els baixos resultats educatius, l’increment de la delinqüència o fins i tot l’aparició de noves malalties. I en comptes de fer-ne responsable una Administració ineficaç en la gestió dels afers públics, de denunciar una dotació insuficient del sistema de benestar social o una inversió clarament deficient en la promoció d’habitatges assequibles, se’n fa responsables les persones immigrades. Però el pitjor de tot és que algunes forces polítiques parlamentàries han trobat en la por a la immigració –amb el silenci còmplice d’altres forces polítiques– el principal argument per aconseguir incrementar la seva representació. Aquesta instrumentalització de la immigració, a més de ser moralment reprovable, comporta greus riscos per a la convivència i la cohesió social.

UN REPTE DE PAÍS

És evident que la immigració representa un dels reptes més importants que tenim com a país. Per això, cal un debat profund sobre la manera com resoldre els conflictes vinculats a una desigual distribució de la immigració, les diferències en els marcs culturals

de referència, el desconeixement de les llengües del país o el marc legal.

En aquest sentit, s’han de denunciar de manera contundent les dificultats que el mateix marc legal d’estrangeria genera pel que fa a la plena incorporació social de les persones estrangeres. Com a mostra d’això, el passat 26 de gener es va fer una concentració, convocada per CCOO de Catalunya, per denunciar el fet que les persones reagrupades disposin únicament d’un permís de residència que no els permet treballar. Aquesta situació, que afecta cada cop més dones i homes, però també molts adolescents menors de 18 anys, representa un greu problema per a famílies que es veuen obligades a subsistir només amb un sou. A més, també es desaprofita una de les principals vies d’entrada regular de persones estrangeres al nostre país i el paper integrador de la família pel que fa al coneixement de l’entorn, la llengua, l’accés al treball...

Davant d’un model de gestió del fet migratori que només busca resoldre les demandes de mà d’obra d’una economia basada en sectors de baixa qualificació, precaritzats i extensius en mà d’obra, exemplificat en la frase “a les set del matí tots els immigrants són pocs, però a les set de la tarda un immigrant és massa”, les paraules de Max Frisch, que obren aquest article, representen l’opció per un model que, sense defugir els conflictes, aposti per una nova manera d’entendre la gestió del fet migratori.



CCOO denuncia el fet que les persones reagrupades disposin únicament d’un permís de residència que no els permet treballar

fenomen, entre altres raons, hi ha la coincidència d’una forta caiguda de la natalitat, que ha afectat la societat espanyola des de fa anys, i un creixement continuat de l’economia, que ha

Memòria del CITE 2007

S'incrementa l'economia submergida

Durant el 2007, des de les 47 oficines del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers de CCOO s'han atès 20.811 persones, i s'han rebut 31.056 visites. També es consolida la feminització del fet migratori: el 53,25% de les persones ateses són dones. Per procedència, el Marroc, l'Equador, Bolívia, Colòmbia, Romania i l'Argentina, per aquest ordre, són els països amb més nombre d'usuaris. Un dels elements més significatius de la memòria del 2007 és l'increment de persones en situació irregular. Un 43,29% de les persones ateses estan en aquesta situació, un percentatge molt superior al 35,24% de persones que estaven en situació irregular el 2006. Aquesta major irregularitat també té el seu reflex en un increment important de l'economia submergida, que passa del 27% el 2006 a gairebé el 49% l'any 2007. Aquestes dades ens permeten afirmar que l'efecte del procés de regularització de l'any 2005 s'ha acabat.

Els sectors de producció que ocupen més persones estrangeres són el servei domèstic (27,76%) –el 93,4% dones–, la construcció (20,23%) –el 96,6% homes– i l'hostaleria (14,96%) –el 61,4% dones. Els sectors amb més nivell d'irregularitat també són el servei domèstic (57,4%), la construcció (49,2%) i l'hostaleria (42,4%).

Pel que fa al tipus de consultes, s'observa un increment important del reagrupament familiar i de l'arrelament social.

Un any més, es confirma que el CITE és l'entitat que més persones immigrades atén a Catalunya i es consolida com l'observatori més important de la realitat de la immigració al nostre país.

Lluita
obrera



DIRECTOR
Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR
J. Agudo, C. Bertran, R. Bofill,
E. Boixadera, C. Bonfills,
N. Caelles, M. Contijoch,
M. García Biel, X. González,
E. París, A. Querol, J. Ribó,
R. Sans

SECRETÀRIA DE REDACCIÓ I MAQUETACIÓ
Anna Segura Cintas

FOTOGRAFIA
MJ Mora, Antonio Rosa
D. García, Sergi Ramos

IL·LUSTRACIÓ PORTADA
Roger Velázquez

CORRECCIÓ
Servei Lingüístic CONC

EDITA
Comissió Obrera Nacional de Catalunya

REDACCIÓ
Via Laietana, 16, 5a planta,
08003 Barcelona,
tel. 93 481 29 05
fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA
comunicacio@cco.cat
web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX
ROTOGRAPHIK

DIPOSIT LEGAL
B 10298/78

Primer de Maig: Reivindiquem un treball digne arreu

El proper Primer de Maig el sindicalisme tornarà a sortir al carrer. En aquesta ocasió hem d'emmarcar les nostres reivindicacions en el context de la Jornada mundial pel treball digne, que la Confederació Sindical Internacional (CSI) ha convocat per al proper 7 d'octubre a tot el món.

Aquesta és una reivindicació oportuna en una economia globalitzada com l'actualment existent.

La lluita per la universalització dels drets laborals i sindicals es concreta en aquesta reivindicació global per a un treball digne, que alhora comporta llençar una crida al reforçament de la solidaritat entre tots els treballadors i treballadores del món per fer front a la pobresa i a la desigualtat provocades per la globalització neoliberal.

Alhora, aquesta reivindicació del conjunt del sindicalisme mundial permet la seva concreció en la realitat de cada país.

En el cas de Catalunya, volem que aquest Primer de Maig permeti popularitzar els objectius d'aquesta Jornada mundial.

Incorporar el que significa de plantejament solidari i internacionalista i, alhora, concretar les peticions del que comporta reivindicar a casa nostra el treball digne.

Per CCOO de Catalunya, reivindicar el treball digne a Catalunya significa lluitar contra la precarietat, la sinistralitat laboral, el treball submergit i l'incompliment de l'aplicació de les lleis laborals i la discriminació en el treball. Ha de significar la lluita pels salaris i les pensions dignes, per la igualtat entre homes i dones, per la defensa dels drets laborals i de ciutadania dels treballadors i treballadores immigrants, i també ha de comportar l'exigència d'un repartiment més just de la riquesa derivada del creixement de l'economia.

Per tot això hem de sortir al carrer.

Visca el Primer de Maig.

María José Espinosa

“Andorra no pot continuar sent un oasi on no es respecten els drets laborals al bell mig d'Europa”

Quina és la situació actual de les condicions laborals i socials dels treballadors i les treballadores a Andorra?

Andorra és un país molt peculiar. Un microestat, on la major part de la població és immigrant i amb un gran nombre de treballadors temporers, donades les característiques de l'economia, en què el turisme, el comerç i la construcció són predominants.

Les condicions laborals són realment negatives per als treballadors i les treballadores. Els contractes verbals són legals i no existeix la negociació col·lectiva. No tenim cap llei de seguretat en el treball. La seguretat social no és universal. No existeix el subsidi d'atur.

Existeixen els sindicats, que van ser reconeguts per la Constitució del 1993, però encara no tenim una llei pròpia. El dret a vaga no està reconegut per la legislació actual. L'acomiadament no causal, que encobreix l'acomiadament lliure, està a l'ordre del dia i la llei estableix unes indemnitzacions irrisòries, que alguns empresaris es neguen a pagar.

Els treballadors estrangers som la majoria; a Andorra som més de 35.000 treballadors comunitaris. Per poder entrar al país i obtenir un permís de treball s'han de superar unes proves mèdiques que han fet que fossin rebutjades persones amb malalties com miopia, diabetis i obesitat. Una situació absolutament irregular, en què les qüestions econòmiques s'imposen per davant de la dignitat de la persona i els seus drets fonamentals.

Un panorama força complicat per als treballadors i les treballadores, que es troben, de fet, abandonats a la voluntat dels seus patrons.



María José Espinosa és la primera secretària de la Unió Sindical d'Andorra (USd'A)

Quines són les mancances o els elements negatius dels projectes de llei sociolaborals elaborats pel Govern andorrà?

Després de quinze anys de l'aprovació de la Constitució, que reconeixia els drets humans com a drets fonamentals, entre els quals el dret a crear sindicats per a la defensa dels drets col·lectius dels treballadors, hem evolucionat molt poc. Els projectes de llei sociolaborals que han estat presentats continuen mantenint la mateixa situació que us acabo de descriure, amb un desequilibri total en les relacions laborals entre treballadors i empresaris.

Andorra no és membre de l'OIT i amb aquestes noves lleis proposades continua allunyant-se de les convencions internacionals en l'àmbit laboral.

El Govern no ha negociat amb l'USd'A aquests projectes de llei. És habitual aquest comportament despectiu cap als sindicats?

L'actual Govern liberal no ha negociat mai amb els sindicats; de fet podríem dir que tampoc ho ha fet amb cap altre agent social. Des de sempre ha optat per protegir els interessos dels grans poders econòmics. Sembla que el terme negociació no forma part del seu vocabulari, i tampoc són massa donats a complir els compromisos que adquireixen. L'any passat el cap de Govern es va reunir amb el president de la CES, amb qui es va comprometre a presentar unes lleis laborals pactades amb els sindicats el maig de 2007. Una altra promesa incomplerta.

Com valoreu el suport que esteu rebent dels sindicats catalans i francesos? Sembla que això molesta especialment el Govern andorrà.

Per USd'A entrar a treballar de manera conjunta amb els sindicats catalans i francesos al CSIR Pirimed ha estat un canvi qualitatiu molt important. La solidaritat que ens heu demostrat els companys i companyes sindicalistes ens ha ajudat de manera fonamental en el nostre creixement com a organització sindical i en la lluita per la defensa dels treballadors a Andorra.

Es produeix un fet molt curiós: USd'A està reconeguda i acceptada a escala internacional, som membres de ple dret de la CES i del CSIR Pirimed, i en canvi a casa nostra som continuament qüestionats, fins i tot acusats de poc democràtics i poc representatius per part del Govern liberal.

Molt sovint aquest Govern ha qualificat la vostra solidaritat d'ingerència en la sobirania nacional, ignorant que quan es

tracta de drets humans fonamentals no hi ha fronteres que valguin i que el moviment sindical és internacional i universal.

Com veieu l'evolució dels drets laborals i sindicals a Andorra a curt o llarg termini. Es pot ser optimista? Es poden produir avenços amb la pressió internacional?

A curt termini les perspectives no són gaire favorables, el partit liberal que dóna suport al Govern té la majoria al nostre Parlament i, per tant, les negociacions per poder introduir canvis en els actuals projectes de lleis sociolaborals es presenten complicades. Hem de dir que el partit socialdemòcrata ens ha expressat la seva voluntat de presentar uns textos alternatius i treballar per aconseguir unes lleis acceptables i equíparables a Europa.

Si pensem a més llarg termini, creiem que mantenir una situació com l'actual és insostenible i els canvis, tard o d'hora, s'hauran de produir. Però per això pensem que la pressió internacional és

fonamental. Andorra no pot continuar sent un oasi en el qual no es respecten els drets laborals al bell mig d'Europa.

Creieu que les institucions catalanes podrien fer alguna cosa més del que fan per millorar la situació dels treballadors i les treballadores andorranes?

Les institucions catalanes no estan tenint una actitud massa clara en el cas andorrà. Tot i haver rebut informació sobre la precària situació laboral que pateixen els treballadors i treballadores a Andorra, entre els quals hi ha un bon nombre de catalans, no han posat sobre la taula en el seu diàleg amb el Govern andorrà aquesta situació, ni la necessitat de canviar.

Un darrer exemple el tenim en l'acord marc global que han presentat els darrers dies, en el qual es plantegen col·laboracions en els àmbits més diversos: infraestructures, indústria, economia, medi ambient, ensenyament, etc., però en cap cas apareixen els temes socials i laborals.

Emili Rey

Acció pels drets laborals a Andorra

CCOO de Catalunya i sindicats catalans i francesos van fer una acció informativa al punt fronterer entre Andorra i Catalunya de la Farga de Moles el passat 16 de febrer. Aquesta jornada va servir per donar suport a la Unió Sindical d'Andorra (USd'A) en la lluita per la defensa dels drets socials i sindicals del seu país.

El partit liberal que governa al Principat ha volgut aprovar un projecte de lleis laborals que vulnera les normes i els drets internacionals sense negociar-les amb els sindicats andorranos. Per això CCOO, amb UGT i USOC i les centrals franceses membres de la Confederació Europea de Sindicats (CES) i del Consell Sindical Interregional Pyremed van repartir fulls informatius per donar a conèixer les discriminacions per treballar a Andorra.

ATLANTIS
assegurances

el servei assegurador
de **CCOO**

l'assegurança
d'auto
a la teva mida

8 opcions
combinables
per a assegurar el teu vehicle

Servei d'Atenció Telefònica
a l'afiliat/ada

901 500 400

www.atlantis-seguros.es
onlinea@atlantis-seguros.es

Les llistes d'espera hospitalàries pateixen importants desigualtats

La publicació per part del Departament de Salut de les llistes d'espera, tant d'intervencions quirúrgiques com de proves diagnòstiques, ha posat de manifest l'existència d'importants desigualtats entre territoris –regions sanitàries– i també entre els diferents centres hospitalaris. Les dades concretes de cada centre o regió sanitària difereixen, i molt, entre elles i també de la mitjana de Catalunya. Així, una intervenció com la circumsició triga a practicar-se a Catalunya, de mitjana, 4,57 mesos, però a Igualada el temps d'espera s'allarga gairebé fins als 3 anys (34,88 mesos). En canvi, per a la mateixa operació, a Manresa, només hi ha una espera d'1,84 mesos. Cal no oblidar, a més, que estem parlant d'hospitals ubicats a la mateixa regió sanitària, la de la Catalunya Central. Per la seva banda, a la regió sanitària de Barcelona (que comprèn des del Baix Llobregat i el

Garraf fins al Maresme, incloent-hi el Vallès Oriental i l'Occidental), les diferències també són prou clares. Per exemple, l'hàl-lux valg (galindons o *juanetes*) té un temps mitjà de resolució (TMR) a Catalunya de 6,90 mesos, temps molt semblant al que es triga a l'Hospital Clínic (6,98). A Bellvitge, en canvi, un pacient s'ha d'esperar una mitjana de 32,34 mesos per a la mateixa operació.

Si la comparació es fa entre regions sanitàries, veiem que el temps d'espera per a una ecografia ginecològica –que a Catalunya és de 38 dies– a la Catalunya Central és de 74 i, en canvi, a Tarragona, de només 27 dies.

PRESSUPOST INSUFICIENT

Aquestes dades no només evidencien el lògic perjudici per als usuaris, sinó que també poden ajudar a comprendre situacions com la relació entre les llistes d'espera i la saturació de les urgències



El temps d'espera per a intervencions quirúrgiques varia entre els diferents centres hospitalaris

hospitalàries o, fins i tot, altres relacions més complexes d'establir, com la que hi ha entre les llistes d'espera i la perllongació excessiva de les baixes laborals. A més, la publicació de les llistes ens porta a reflexionar sobre altres mancances, com és el cas del pressupost del Departament de Salut per a aquest any, que ha sofert una desaceleració en el seu increment respecte a anys anteriors, i que difícilment podrà solucionar aquestes desigualtats.

PRIMER CONVENI CATALÀ DEL SECTOR DE L'ACCIÓ SOCIAL

El 14 de gener es va signar, per part de CCOO, UGT i la patronal AEISC, el primer Conveni català d'acció social amb infants, joves, famílies i altres col·lectius en situació de risc. Aquest conveni, que té vigència fins al final del 2009, millora la situació dels treballadors d'empreses privades que gestionen una part molt important dels serveis socials de Catalunya.

Després de dos anys de negociació, s'ha aconseguit normalitzar les condicions laborals d'un sector molt desregulat. Ara s'apuja el nivell retributiu i s'estableixen diferents complements econòmics; també es defineix una jornada setmanal de 38,5 hores per a l'any 2008 amb caràcter general. L'acord també garanteix la formació i el reciclatge dels treballadors i treballadores i regula el dret de subrogació, garantint la continuïtat dels empleats si canvia la titularitat de l'empresa.

CAMPANYA EUROPEA PER DIGNIFICAR LES PRESONS

La Federació de Serveis i Administracions Públiques de CCOO de Catalunya ha iniciat una campanya a escala europea per dignificar els centres penitenciaris i les condicions laborals dels treballadors i treballadores del sector.

La massificació dels centres i la falta de personal en totes les àrees, i especialment en les que estan directament en contacte amb els interns, fan que les presons de casa nostra estiguin molt allunyades de les dels països del nostre entorn.

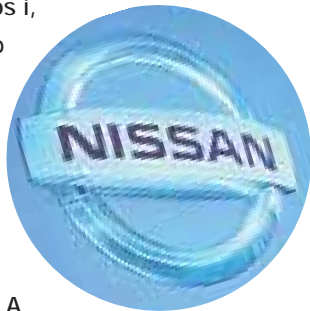
És per aquests motius que CCOO de Catalunya demana que s'augmentin les inversions per construir nous centres i per contractar nou personal, que es modifiqui la legislació per permetre que els interns amb bon comportament puguin disposar de beneficis penitenciaris i que es tinguin en compte altres propostes per solucionar els problemes actuals.

Nissan evita els acomiadaments

La direcció de Nissan i els sindicats van signar un acord que evita la presentació de l'ERO anunciat per l'empresa fa uns quants mesos i, per tant, els acomiadaments, amb

l'aplicació de mesures no traumàtiques per a la plantilla, com l'ampliació del termini per acollir-se al pla de baixes voluntàries o la recol·locació en altres línies de producció dels operaris afectats per la supressió del torn. A

més, entre d'altres, l'acord recull la possibilitat de treballar 5 dies de més durant l'agost –amb voluntaris– amb un plus addicional i un dia de descans. CCOO valora positivament aquest acord i destaca que sense la pressió de les mobilitzacions fetes pels treballadors, així com la unitat de la plantilla i els sindicats en tot el procés, l'acord no hauria estat possible.



Sony accepta les reivindicacions dels treballadors

La direcció de Sony i el Comitè d'Empresa van arribar a un acord que resol les principals reivindicacions plantejades pels treballadors. D'aquesta manera, a més, va quedar desconvocada la vaga de 48 hores prevista com a protesta per la manca d'informació sobre el futur de la factoria de Viladecavalls (Vallès Occidental). Cal recordar que l'empresa va anunciar la subcontractació del servei de suport a la microinformàtica alhora que acomiadava tres treballadors d'aquesta àrea. Per aquest motiu, el Comitè va demanar conèixer el pla de futur per a la fàbrica catalana.

Amb l'acord, Sony es compromet a exposar els plans de despesa, produccions i plantilles per al proper any fiscal i, amb aquestes dades a la mà, el Comitè analitzarà, juntament amb l'empresa, el plantejament de solucions alternatives que evitin mesures traumàtiques per a la plantilla.

Alarmant falta de seguretat a Ferrocarrils de la Generalitat

Marc Contijoch

CCOO ha denunciat la manca de seguretat que hi ha als Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC), que afecta tant els viatgers com els mateixos treballadors. La denúncia es produeix després de l'últim atac a un treballador, que l'ha portat a l'hospital amb ferides greus en una cama.

Tots hem vist recentment el cas enregistrat en vídeo de l'agressió racista que una jove va patir mentre viatjava en ferrocarril, però n'hi ha molts altres dels quals no se



Cal més presència policial a les instal·lacions de FGC

n'ha fet tanta difusió, i que afecten diàriament els treballadors i treballadores de l'empresa. Normalment es tracta de petits incidents però el nombre d'actes violents va en augment.

Durant l'any 2007 es van produir un total de 99 agressions, que van afectar de manera diversa els empleats de FGC. D'aquestes agressions, 19 van ser directament sobre empleats de FGC, 22 casos més van afectar els treballadors de l'empresa de seguretat subcontractada, 16 més els viatgers, i les restants es van comptabilitzar com a atacs directes als trens (llançaments de pedres i altres actes vandàlics).

PROPOSTES DE MILLORA

Com a propostes de millora, CCOO demana que hi hagi presència policial a les instal·lacions de FGC, que es millori la gestió i s'augmentin els efectius de l'empresa de seguretat privada i que s'instal·lin sistemes d'avís immediat a l'autoritat cada vegada que es produeixi un incident d'aquest tipus.

A més, CCOO demana la implicació de les administracions i de la direcció de l'empresa per evitar que anar a treballar es converteixi en una activitat de risc i per posar punt i final a la inseguretat que pateixen molts treballadors del sector.

CCOO donarà resposta a totes i cadascuna de les agressions que pateixin els treballadors de FGC i, si és necessari, empenirà mobilitzacions per posar fi a aquesta situació insostenible.

Convocatòria 2008

410 beques de "la Caixa" Demana la teva!

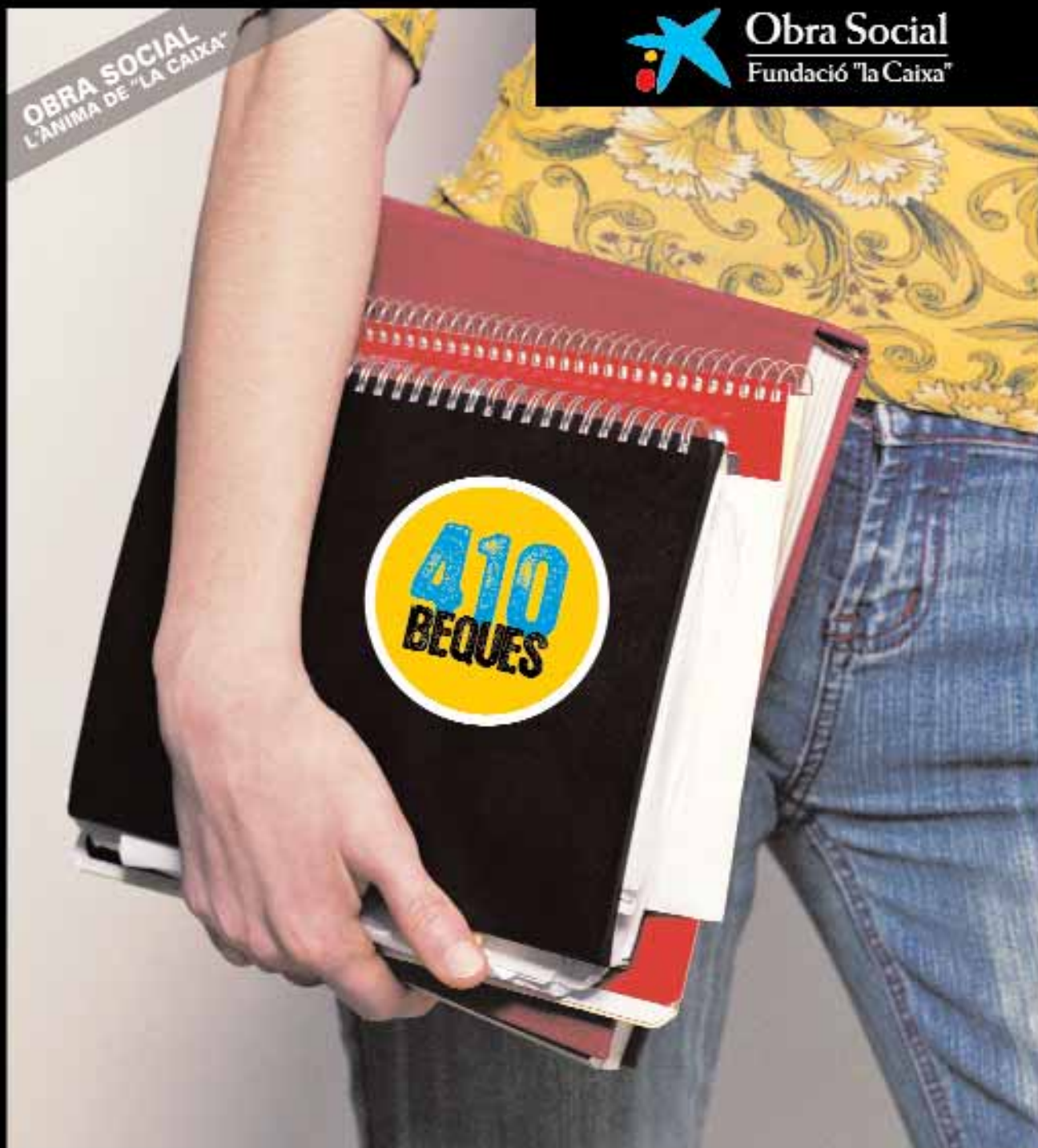
Un any més, la Fundació "la Caixa" obre el seu programa de beques per cursar estudis de postgrau a Espanya i a l'estranger. Ja s'ha obert la convocatòria 2008 amb **410 noves beques**. Informa-te'n.

Espanya:	270 beques	Gran Bretanya:	20 beques
Estats Units:	50 beques	Canadà:	10 beques
Alemanya:	25 beques	Xina:	10 beques
França:	20 beques	Índia:	5 beques

OBRA SOCIAL
L'ÀNIMA DE "LA CAIXA"



Obra Social
Fundació "la Caixa"



Després de l'èxit de la vaga del 14-F

El conseller es veu obligat a negociar la Llei d'educació

Montse Ros

La vaga de l'ensenyament ha estat un èxit inqüestionable. Les dades de seguiment han estat d'un 85% en la pública, i un 30% en d'altres sectors. A Barcelona, 60.000 persones van omplir tot el recorregut des de la plaça Universitat fins a la plaça Sant Jaume. 5.000 persones a Girona, 4.000 persones a Lleida, 3.000 a Tarragona i 1.000 a Tortosa, van aconseguir les manifestacions més nombroses per l'educació que es recorden.

Aquest èxit s'ha assolit malgrat la duríssima campanya de descrèdit que patim els sindicats i el professorat en general i malgrat la pressió que han exercit el Departament i les patronals. CCOO considera que és molt important i significatiu que hi hagi seguiment en tots els sectors i àmbits educatius, alguns dels quals és la primera vegada que participen en una mobilització.

HEM GUANYAT FORÇA

El conseller va pretendre tirar endavant la Llei d'educació de Catalunya per la via ràpida, sense negociació amb les persones que treballem en el sector. No és un bon sistema per obtenir normes estables ni per garantir-ne el compliment posterior.

Amb aquesta mobilització hem recordat al conseller i a la classe política que tenim legitimitat, voluntat i força per intervenir en el procés d'elaboració de la Llei d'educació de Catalunya. CCOO considerem que hi tenim dret com a treballadors i treballadores del sistema, i considerem que hi tenim



Tots els sectors de l'àmbit educatiu van participar en aquesta mobilització en contra de la Llei catalana d'educació

dret com a signants del Pacte Nacional per a l'Educació. Recordem que el Pacte Nacional per a l'Educació compromet el Govern a recollir en la nova llei els acords subscrits, i que la proposta que ha presentat el Departament no en segueix l'esperit ni la lletra.

HEM GUANYAT TEMPS

La previsió inicial del Departament era que el mes de febrer comencés el debat parlamentari de la Llei d'educació de Catalunya. La primera victòria de la mobilització ha estat canviar el calendari i ja es parla de portar la llei al Parlament el mes de juny.

HEM FORÇAT LA NEGOCIACIÓ

El conseller ha hagut de convocar la Comissió de seguiment del Pacte Nacional per a l'Educació el dia 3 de març, i començar a negociar la futura Llei d'educació de Catalunya a partir

del text del Pacte i no del Document de Bases, tal com CCOO li ha exigint. Així mateix ha promès la constitució d'un espai de negociació sindical per tractar les condicions laborals per al conjunt dels treballadors i treballadores de l'educació que es puguin desprendre de la llei.

ARA, HEM DE NEGOCIAR LA LLEI D'EDUCACIÓ QUE CATALUNYA NECESSITA

Tenim la responsabilitat d'aprofitar bé la força que hem acumulat en aquesta mobilització i d'aprofitar el temps que hem guanyat. La voluntat de CCOO és negociar la llei amb la participació de les persones que treballen en l'educació, per aconseguir un sistema educatiu just, no segregador, gratuït i de gran qualitat, amb una forta complicitat social i amb bones condicions de treball per a totes les persones que hi treballem.

CCOO de Catalunya convoca el seu 9è Congrés

El Consell Nacional de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya ha acordat la convocatòria del 9è Congrés del sindicat, que es celebrarà a Barcelona a finals d'aquest any

AFILIACIÓ I REPRESENTACIÓ SÓN A LA BASE DE LA LEGITIMITAT SINDICAL

El Congrés se celebra en el moment en què hem renovat la nostra representativitat com a primera força sindical de Catalunya, amb uns 25.000 delegats i delegades (el 44,10%), cosa que reforça i complementa la legitimitat que ens donen els 185.000 afiliats i afiliades que apleguem arreu de Catalunya. Aquesta legitimitat ens permet continuar representant i defensant els interessos laborals, econòmics i socials dels treballadors i treballadores catalans.

MÉS AFILIACIÓ I MÉS REPRESENTATIVITAT COMPORTEM MÉS RESPONSABILITATS I NECESSITEN MÉS PARTICIPACIÓ

Volem un Congrés àmpliament participatiu. Més participació ha de permetre aplegar més experiències i més coneixements sindicals, agrupar més interessos personals i col·lectius, i travar més xarxes de solidaritat i, en definitiva, construir un projecte més representatiu i útil. La voluntat de promoure la participació està definida en un nou model de congressos que tracta de simplificar el procés de debat i elecció per part del conjunt d'afiliats i afiliades i aconseguir la seva major implicació en el procés congressual.

Més participació ha de comportar, també, una presència més important de les moltes diversitats que hi ha a CCOO. La diversitat és un dels nostres principals actius, és a la

base de la nostra independència com a sindicat i, juntament amb la capacitat de consens, reforça un projecte sindical obert, plural i integrador.

EL CONGRÉS, UNA OPORTUNITAT PER REFORÇAR LES SENYES D'IDENTITAT DE CCOO

CCOO de Catalunya som el sindicat que agrupa interessos, conquereix drets i defensa i promou valors.

CCOO som el sindicat que lluita pel salari i les condicions de treball a través de l'acció sindical sectorial, i pel poder adquisitiu i la qualitat de vida a través de l'acció sindical general i socioeconòmica.

CCOO som el sindicat independent dels poders, però ni indiferent davant les seves actuacions, ni equidistant pel que fa als valors que propugnem per a la nostra societat. CCOO som el sindicat que aglutina la diversitat de les persones treballadores i els legítims interessos de cada persona i col·lectiu, tot construint, alhora, xarxes de solidaritat. CCOO som el sindicat conscient que volem representar i organitzar el conjunt de treballadors i treballadores catalans, amb independència de la seva llengua, cultura o lloc d'origen.

CCOO som el sindicat de classe i nacional que és conscient que, avui, el conflicte social continua viu, i que aquest conflicte a Catalunya comporta una clara dimensió nacional perquè volem representar els interessos del conjunt dels treballadors i treballadores catalans.

CCOO som un sindicat que s'organitza i es governa confederalment, a partir de la participació i la coresponsabilització de les organitzacions confederades.

CCOO som el sindicat que fa de la cooperació l'instrument organitzatiu que permet multiplicar el valor i la força del treball de tots a un projecte compartit.

CCOO, com a sindicat, considerem que és inseparable la democràcia i l'ètica dels objectius de les dels mitjans.

CCOO de Catalunya, a partir de la nostra personalitat pròpia, participem activament i de forma coresponsable en el projecte de la Confederació Sindical de CCOO d'Espanya.



EL REpte DE FER FRONT AL CANVI DE CICLE ECONÒMIC

El procés congressual coincideix amb símptomes de canvi de cicle econòmic. Durant anys hem assistit a un gran creixement de l'economia catalana, que ha comportat creació d'ocupació i reducció de l'atur, dos factors que han contribuït a millorar les condicions de vida de moltes persones. La millora de l'ocupació no hauria estat possible sense el treball de CCOO, que vàrem situar la qualitat de l'ocupació en la centralitat de l'acció sindical.

El creixement, però, no ha anat acompanyat d'una millora en el repartiment de la riquesa, per això, CCOO defensem la necessitat i la utilitat d'un sistema fiscal fort, si es vol una economia eficient i una societat justa.

Altrament, la immigració ha estat el fenomen econòmic i social més important d'aquests anys. En la immigració hi ha, en gran mesura, la base del creixement econòmic d'aquests anys, però alhora ha estat utilitzada, pels empresaris, per consolidar un model competitiu basat en la precarietat, els baixos salaris i la desregulació. Això ha comportat l'endarreriment del canvi cap a un model econòmic més eficient i ha consolidat una estratègia empresarial construïda sobre l'externalització de costos i riscos cap a tercers.

Aquesta estratègia ha provocat un canvi en les formes d'organització del treball a les empreses, la qual cosa ens obliga a repensar i a adequar les formes tradicionals de negociació col·lectiva, de l'acció sindical, i la mateixa organització del sindicat.

En els darrers anys hem vist minvar la capacitat de construir solidaritat i cooperació interessada en la societat, i han aparegut amb més força símptomes d'individualisme i de corporativisme. CCOO tenim el repte de reforçar el vincle comú entre totes les persones treballadores, i entre elles i el sindicalisme de classe, construint nous espais socials comuns, nous vincles de cooperació interessada, noves xarxes de solidaritat. En definitiva, en aquests moments de canvi de cicle econòmic que amenaça amb fer pagar la factura de l'ajust als sectors de treballadors més desprotegits, CCOO hem de construir alternatives que desenvolupin la nostra funció sindical d'agregar interessos, defensar i conquerir drets i construir solidaritat.

A Catalunya, la nostra reflexió comporta una dimensió nacional i que afecta el debat sobre l'estructuració política de l'Estat espanyol. CCOO de Catalunya hem de fer front al repte de renovar el nostre projecte de sindicat nacional. Un projecte que ja no es pot referir exclusivament a la dialèctica de poders entre Catalunya i Espanya, sinó que ha d'incorporar el paper de l'espai europeu, i, sobretot, una realitat econòmica que gira al voltant d'un mercat globalitzat.



CCOO de Catalunya arriba al 9è Congrés amb més de 181.000 persones afiliades i prop de 25.000 delegats i delegades

Per això ens hem de plantejar la regulació pública de l'economia, i les relacions laborals han de ser en els àmbits polítics i territorials més amplis possibles, i l'aplicació d'aquestes regulacions s'ha de fer en els àmbits socials i polítics més propers.

UN PROGRAMA D'ACCIÓ QUE PROPICII LA PARTICIPACIÓ DE L'AFILIACIÓ

En el Congrés caldrà aprovar el Programa d'acció de CCOO de Catalunya per als propers anys. I caldrà partir dels objectius sindicals de sempre: aconseguir una millor distribució de la riquesa, una ocupació de qualitat, una millora del salari, evitar la segmentació de les condicions de treball, l'ampliació de la cobertura de protecció social, la millora dels serveis públics i l'enfortiment del sector públic, només possibles amb una fiscalitat més forta i un nou model de finançament.

Hem de ser capaços de concretar els nostres compromisos amb relació a com hem d'avançar en formes de negociació col·lectiva, acció sindical i concertació social, que ens permetin fer front als riscos de segregació laboral i social. Com incrementem i fidelitzem l'afiliació i millorem la participació i l'organització de les persones afiliades. Com adaptem les formes d'organització del sindicat a una empresa i model econòmic basat en l'externalització productiva i la subcontractació. Com reformem les formes de representació dels treballadors i treballadores en els centres de treball. Aquests són els reptes i els objectius que ens disposem a afrontar, conscients que només una àmplia participació farà emergir més coneixements, individuals i col·lectius, i ens permetrà bastir un programa d'acció que sigui útil per als propers anys i tingui, alhora, una gran legitimació sindical i social.

CCOO, primera força sindical des de 1978

El Centre d'Estudis i Recerca Sindicals (CERES) de CCOO ha elaborat un interessant informe sobre l'evolució de les eleccions sindicals des de la recuperació de la democràcia. A la fi del franquisme, calia obrir nous espais de llibertat al nostre país, i CCOO hi va tenir un paper important. Així, l'any 1978 es va fer el primer procés d'eleccions sindicals. Des d'aquell moment fins avui, en les nou ocasions en què els treballadors han pogut escollir els seus representants, CCOO ha estat la primera força.

L'anàlisi del CERES parteix de l'any 1978, moment en què hi havia unes circumstàncies excepcionals i hi havia una normativa electoral transitòria. Aleshores, CCOO va obtenir 19.019 delegats i delegades, molt per sobre del segon sindicat, UGT, amb 7.791 delegats.

Els anys 1980 i 1982, CCOO va tornar a guanyar les eleccions, amb el 36,1% i el 38,3% de representativitat, respectivament. El 1986, amb l'aprovació de la Llei orgànica de llibertat sindical (LOLS), que establia els mandats de quatre anys, CCOO va obtenir el 41,2%. Aquest percentatge es va

mantenir, amb una tendència a l'alça, en les eleccions següents: 1990 (44,1%), 1995 (43,6%), 1999 (43,0%), 2003 (43,7%) i 2007 (44,1%).

GAIREBÉ 25.000 DELEGATS I DELEGADES

En el darrer procés, doncs, CCOO va aconseguir 24.916 delegats a Catalunya, superant UGT (23.122), USO (2.175), altres sindicats (4.851) i no afiliats (1.438).

L'estudi del CERES destaca com CCOO se situa, de manera ininterrompuda els últims 30 anys, com a primer sindicat català, havent guanyat els nou processos electorals celebrats. S'observa la concentració de delegats en el sindicalisme confederal (CCOO i UGT arriben al 85% del total de delegats escollits, si bé l'avantatge de CCOO sobre UGT sempre s'ha mantingut bastant estable en tots aquests anys).

També cal fer notar l'augment progressiu del nombre de representants, gràcies a la feina d'extensió de les eleccions en les petites empreses, o la disminució del nombre de delegats no afiliats, de manera que es demostra l'augment de la sindicalització.

Diferència entre CCOO-UGT en nombre de delegats i delegades. 1978-2007 (En valors absoluts)

	1978	1980	1982	1986	1990	1995	1999	2003	2007
CCOO	19.019	11.255	9.698	11.808	16.753	15.041	19.782	22.622	24.916
UGT	7.791	8.223	7.659	10.605	15.366	11.934	17.667	20.742	23.122
Diferència favorable a CCOO	+11.228	+3.032	+2.039	+1.203	+1.387	+3.107	+2.115	+1.800	+1.794

Multitudinària assemblea de delegats al Fòrum



El passat 2 d'abril, CCOO de Catalunya va celebrar a l'edifici Fòrum de Barcelona una gran assemblea de delegats i delegades. Era la cloenda de la trobada que s'havia fet al mateix lloc el 6 d'octubre de 2006, quan s'iniciava el període principal d'eleccions sindicals a les empreses. En tots dos actes, el recinte es va omplir amb assistents vinguts de diverses comarques i sectors.

Les prop de 3.500 persones representaven els 25.000 delegats catalans que té avui CCOO i que ens situen, ininterrompudament des de les primeres eleccions, l'any 1978, com a primer sindicat de Catalunya. Hi va haver intervencions que reflectien la pluralitat de la gent de CCOO i van tancar l'acte els secretaris generals de CCOO de Catalunya, Joan Coscubiela, i de CCOO d'Espanya, José María Fidalgo.

CCOO reclama el dret a l'avortament lliure i gratuït

Rosa Bofill

En el marc de la Campanya pel dret a l'avortament lliure i gratuït, es van lliurar 2.408 autoinculpacions al Jutjat de Guàrdia de Barcelona i també a diverses localitats de Catalunya. Ara es prepara un nou lliurament per a final d'abril.

Més de 100 entitats i grups de dones formen part d'aquesta campanya, que ha ressorgit arran de les detencions i registres de les clíniques autoritzades per a la interrupció de l'embaràs i com a reacció a la indefensió per a dones i professionals de la salut que provoquen les pressions i la campanya intimidatòria de la dreta i de l'integrisme religiós.

CCOO DENUNCIA

CCOO de Catalunya denuncia la insuficiència de l'actual llei, tant per les seves limitacions perquè no respecta el dret de les dones a decidir sobre el seu propi cos, com per les dificultats que es troba en l'exercici d'aquest dret. CCOO també denuncia que el 97% de les actuacions es facin en la sanitat privada, fet que dificulta l'accés a la intervenció sobretot per a les dones amb menys recursos, i també la campanya d'intoxicació i descrèdit contra les clíniques i els i les professionals autoritzats per a la interrupció voluntària de l'embaràs, i a les acusacions no demostrades, negant el dret a la presumpció d'innocència.

Finalment, CCOO lamenta la manca de parcialitat de les actuacions judicials i policials davant les denúncies i en la forma en la qual s'aplica la llei. CCOO exigeix que l'Administració i les forces de seguretat garanteixin la seguretat de les dones i els/les professionals i aturin aquest assetjament, que el Departament de Salut garanteixi l'exercici del dret a la interrupció voluntària de l'embaràs a través de la xarxa pública sanitària i que el Govern es comprometi a posar en marxa els canvis legislatius necessaris perquè s'asseguri l'exercici del dret i es garanteixi el servei dins la sanitat pública. CCOO demana que s'asseguri l'educació afectiva, sexual i reproductiva, sobretot en l'adolescència, i totes les mesures preventives adients per evitar els embarassos no desitjats.



Les dones tenen dret a decidir sobre el seu propi cos

Perspectiva de gènere, temps i cultura

Mercè Miralles i Conte

El temps és un bé escàs i amb més valor per a les persones en la mesura que és un element clau per gaudir d'una qualitat de vida millor i d'un benestar personal i familiar. L'ús social del temps ha anat canviant, igual que ho ha fet la societat. La perspectiva de gènere posa de relleu que les persones no es relacionen de la mateixa manera amb el temps, ja que aquesta relació depèn de la situació que ocupen en l'estructura social. El gènere, la classe social, l'ètnia i l'edat n'esdevenen variables. Les millores en la gestió i la sincronització dels diferents temps necessiten, per fer-se efectives, d'una veritable igualtat d'oportunitats entre homes i dones en el treball de mercat, així com un reconeixement del valor social i econòmic del treball familiar i domèstic. Cal atribuir també a la perspectiva de gènere la dicotomia entre temps de treball i temps de no treball. No només l'ocupació és treball, sinó que existeix un altre treball –el domèstic i familiar–, que és necessari per a la cura i la reproducció de les persones. La responsabilitat del treball domèstic i familiar esdevé un factor imprescindible per comprendre la presència de les persones en totes les esferes de la seva vida quotidiana; la del saber, la laboral, la cultural, la relacional, etc. Aquesta relació s'ha d'analitzar en termes de pràctica i de significat; és a dir, tan important és allò que fa una persona com la percepció que aquesta persona té d'allò que fa. Conjuntament amb el cicle de la vida, es posa de manifest la necessitat de tenir present la generació de les persones. Aquesta reflexió és cabdal a l'hora d'analitzar el consum cultural des de la perspectiva temporal, ja que el context de socialització és clau per entendre els hàbits de consum cultural.

El Pla per a la millora de la qualitat de l'aire obliga 300 empreses a aplicar plans de mobilitat

Unes 300 empreses a Catalunya estan obligades a aplicar plans de mobilitat per als seus treballadors d'acord amb el Pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire de la Generalitat. Aquesta mesura afecta les empreses que tenen més de 500 treballadors, o centres administratius públics amb més de 200 empleats, ubicades en zones declarades de protecció especial de l'ambient atmosfèric —Vallès Oriental, Vallès Occidental, Baix Llobregat i Barcelonès— segons un decret de la Generalitat. Entre les empreses afectades hi ha Nissan, Seat, El Corte Inglés, l'Ajuntament de Barcelona o el Banc de Sabadell. Aquestes empreses hauran d'implantar el seu Pla de mobilitat abans del 31 de desembre de 2009.

Les mesures per adoptar passen per la implementació de transport públic cap a polígons industrials, afavorir l'accés en bicicleta o bonificar els treballadors que facin ús del sistema de cotxe compartit.

23 MILIONS DE DESPLAÇAMENTS

A Catalunya tenen lloc, cada dia feiner, 23 milions de desplaçaments, dels quals més d'un 50% es fan en cotxe. El fet que molts centres de treball estiguin lluny de les xarxes de transport públic col·lectiu afavoreix la utilització del vehicle privat com a mitjà de transport habitual, i això té un important impacte ambiental i per a la salut de les persones. Els estudis demostren que amb una reducció dels nivells de contaminació s'evitarien a la

Unió Europea unes 1.200 morts cada any de persones de més de 30 anys.

QUÈ ÉS UN PLA DE MOBILITAT SOSTENIBLE?

L'objectiu essencial d'un Pla de mobilitat sostenible és solucionar els problemes de mobilitat que tantes vegades afecten la nostra vida quotidiana, especialment en els desplaçaments entre el domicili i el centre de treball. Aquests plans ajuden a reconduir els efectes no desitjats d'aquest tipus de desplaçaments, com són la congestió, els accidents o la contaminació ambiental, i ofereix alternatives reals que ajuden a reduir el nombre de vehicles motoritzats que accedeixen als centres de treball.

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OPTALMOLOGICO EUROPEO

corporate



Oportunitats així no es veuen tots els dies.

Previsió recuperable a vista de l'ull. www.clinicabaviera.com

Promoció especial en correcció visual per làser per afiliats/ades de **CCOO Catalunya**, col·laboradors i familiars directes



	Tarifa privada	Tarifa CCOO Catalunya	Promoció CCOO Catalunya maig, juny i juliol
Consultes Refractives	75 €	35 €	35 €
Correcció per làser*	1.075 € 1.175 €/ull	950 €/ull	895 €/ull

*Efecte i accions específics de l'ull i contacte.
70% de descompte en la resta de consultes i serveis, excepte en el tractament de la presbícia i pròtesis.
Condicions de finançament personalitzades.

Meu has tingut tan fàcil confiar en la cura de la teua vista als millors professionals. Vine a Clínica Baviera. Ara, durant un període de temps limitat, i sols per ser afiliat/ade de CCOO Catalunya, durant maig, juny i juliol tu i els teus familiars directes gaudireu d'unes condicions i preus especials en la correcció de miopia, hipermetropia i astigmatisme. Imprescindible acreditació en la seva primera visita a la clínica.

Rambla Just Oliveras, 48. Tel. 932 600 510. L'Hospitalet de Llobregat
C/ Ganduxer, 71. Tel. 933 624 990. Barcelona
C/ Prat de la Ribba, 53-55. Tel. 937 450 952. Sabadell
C/ Castellvell, 12-14. Tel. 977 328 060. Reus
C/ Pere Martell, 41. Tel. 977 251 932. Tarragona
Centre Quirúrgic Maresme: C/ Lepanto, 13-21. Tel. 937 419 200. Mataró.

Condicions vàlides sols per a les clíniques de Catalunya.

Miopia • Hipermetropia • Astigmatisme

En pocs minuts • Sense dolor ni hospitalització • Amb anestèsia tòpica (gotes)

902 130 100
www.clinicabaviera.com

A: CORDUÑA • ALBACETE • BARCELONA • BILBAO • BURGOS • CASTELLÓN • CUENCA • PAMPLONA • LEÓN • LLEIDA • MADRID • MÁLAGA • MURCIA • PALMA DE MALLORCA • PAMPONA • SAN SEBASTIÁN • SEVILLA • TARRAGONA • VALENCIA • VALLADOLID • VIGO • VITORIA • ZARAGOZA

Ja tenim l'AVE, però CCOO insisteix...

...Ara Rodalies

Llorenç Serrano

Ja tenim a Barcelona el tren d'alta velocitat. La millora del servei de Rodalies que havia d'acompanyar-lo no és la que ens havien promès. Superats els efectes dels esvorancs, les avaries producte del mal estat de la infraestructura i l'antiguitat dels trens se segueixen produint, i en algun cas la situació s'agreuja per les vies que han perdut les Rodalies per fer lloc a les de l'alta velocitat.

És d'esperar, en un futur proper, que la renovació dels trens i la millora de les catenàries i les vies redueixin les incidències de manera significativa, i això està en marxa. Hi ha, però, núvols foscos en la fiabilitat de les nostres Rodalies, a despit de les esmentades mesures. En primer lloc, unes obres molt complicades de soterrament de l'actual via d'ample ibèric al seu pas per Bellvitge i la sortida de l'alta velocitat de la Sagrera nord enllà. En segon lloc, el model de trens que pas-

sen –tots pel centre de Barcelona–, evitant l'ús de l'estació de França, per exemple, provoca que qualsevol incidència d'un tren es traslladi a retards en totes les línies que comparteixen túnel. Les futures freqüències de servei estan hipotecades per la manca d'un altre túnel que travessi Barcelona. Cal plantejar ja aquesta necessitat, perquè l'espai que deixaran els regionals que vagin per la via d'alta velocitat es saturarà en poc temps.

METROS COMARCALS

Juntament amb aquestes mesures per millorar el servei del nucli de Barcelona, cal constituir serveis de Rodalies o metros comarcals més enllà de l'àrea metropolitana, alhora que cal garantir serveis regionals ràpids, còmodes i assequibles més enllà dels que es puguin oferir per la



Rodalies ha perdut vies per fer lloc a l'arribada de l'AVE

via d'alta velocitat, que deixa al marge la Catalunya central, per exemple. CCOO vam tornar a reivindicar a les estacions de Gavà i Barcelona una millora del servei abans que comencés la campanya de les eleccions legislatives. També, en compareixença al Parlament i reunions amb diferents ajuntaments, hem anunciat que el nou Govern es trobarà amb la nostra represa reivindicativa per a un millor servei de Rodalies. Ho volem fer de la manera més àmplia possible, comparant-ho amb les organitzacions amb les quals hem treballat fins ara i amb les que s'hi vulguin afegir.

Treballadors en risc per acabar l'AVE a temps

La Federació de Construcció i Fusta de CCOO de Catalunya ha denunciat davant la Inspecció de Treball els responsables de la construcció de l'AVE a Barcelona per obligar els treballadors a fer jornades de 12 hores durant els 7 dies de la setmana.

Concretament, la denúncia afecta el Ministeri de Foment, ADIF i la constructora SACYR, ja que són els encarregats de l'obra.

CCOO va constatar que s'obligava els treballadors a fer la seva feina en dos torns de 12 hores, des de les 7 del matí fins a les 7 de la tarda en el torn de dia i des d'aquesta hora fins a les 7 del



matí en el torn de nit. El més greu, però, és que a més s'obligava els treballadors a fer aquestes jornades durant els 7 dies de la setmana sense respectar el descans setmanal que dicta la llei.

CCOO de Catalunya ja ha denunciat anteriorment aquest tipus de fets, ja que posen en risc la vida dels treballadors sense cap mena de justificació. Recordem que la

denúncia es va produir amb anterioritat a les eleccions generals, i amb les presses per poder inaugurar el traçat Madrid - Barcelona abans del 9 de març.

Jornada d'acció sindical a tot el món, el 7 d'octubre

El sindicalisme europeu i mundial a la ofensiva pel treball digne

Joana Agudo

El 5 d'abril, la Confederació Europea de Sindicats va convocar una "euromanifestació" a Ljubljana, Eslovènia. Els sindicats europeus veuen cada cop més com una preocupació comuna l'espiral descendent dels salaris i l'augment de les desigualtats a Europa. Els 7 punts de reivindicació són prou clars: un augment dels salaris reals per incrementar la capacitat adquisitiva dels treballadors, salaris mínims dignes per lluitar contra la pobresa, igualtat salarial entre homes i dones, reforçar la negociació col·lectiva, també en l'àmbit europeu, salaris equitatius pel sector públic, i controlar les millores excessives dels salaris dels quadres dirigents de les empreses.

Amb aquesta mobilització la CES fa el llançament a Europa de la campanya per a un treball digne que va acordar la Confederació Sindical Internacional, CSI. El proper 7 d'octubre les organitzacions sindicals d'arreu del món, i CCOO de Catalunya des del nostre país i les nostres empreses, participaran a la Jornada d'acció sindical mundial. És la primera resposta conjunta per implementar normes i drets internacionals que permetin tenir un treball digne arreu i per a tothom.

A Catalunya, la solidaritat amb tots els treballadors del món es manifesta en la lluita per les tres reivindicacions centrals de la campanya: drets en el treball, solidaritat entre totes les persones i posar punt i final a la pobresa i les desigualtats.

És clar que la situació i la intensitat dels problemes varien a cada part del món, fins i tot, en cada país, regió, empresa. Però també és un fet que les diverses formes que prenen aquestes xacres socials no ens han de fer oblidar que la lluita contra la precarietat, el treball submergit i no declarat, els accidents i les malalties professionals, l'incompliment de les lleis laborals i la discriminació en el treball, són fenòmens que veiem com s'incrementen en totes les societats i que cal combatre a tot arreu amb el compliment escrupulós dels convenis i les lleis fonamentals. Les organitzacions sindicals som la garantia per a la defensa i la tutela d'aquests drets universals, i per això també és important passar a l'ofensiva de manera organitzada i reforçar així la capacitat de mobilització, negociació i concertació de la CES i la CSI.



www.elconsorci.net

El Consorci es mou per fer de Barcelona una ciutat amb un gran futur.

Impulsant grans projectes, impulsant-ne els més innovadors. Projectes plans, i projectes d'edificis i espais entorn per fer de les zones econòmiques, CMO i de l'edificiisme la ciutat i crear espais i treball.

 Torre Espiral	 Edifici Sagrada
	
 Complexo Edifici Sant Andreu	 Edifici Media-TIC
	

elCONSORCI
barcelona

Creiem per a fer el futur.

Canvi de cicle del mercat de treball català

Dolors Llobet

Les dades de l'enquesta de població activa del darrer trimestre de 2007 indiquen que es continua creant ocupació, tot i que a un ritme més lent que els últims anys (amb un augment de la taxa d'ocupació de 0,5 punts percentuals respecte al 2006), i les xifres del registre d'atur dels darrers mesos ens mostren un increment significatiu del nombre de persones inscrites com a aturades a Catalunya.

Aquests resultats evidencien el canvi de cicle que pateix des de fa mesos el nostre mercat de treball, amb un increment destacable de l'atur registrat, que afecta principalment els sectors de la construcció i dels serveis i el col·lectiu de persones immigrants.

Aquesta situació posa de manifest l'esgotament d'un model de creixement basat en els baixos costos i la producció de poc valor afegit i les febleses del nostre mercat de treball, que ha creat molta ocupació de baixa qualificació amb elevada temporalitat, rotació i baixos salaris.

S'han de canviar els patrons de creixement a partir d'un nou model productiu, que ens faci més competitius. I cal que funcionin els mecanismes de resposta a l'augment de persones en situació d'atur, reformant les polítiques actives d'ocupació i de formació per fer-les més eficients i més útils a les persones i a les empreses.



Cal reduir el fracàs escolar i potenciar la FP

MILLORAR LA FORMACIÓ

D'altra banda per fer front al canvi de model productiu s'ha de millorar el nivell de formació i qualificació de la població de Catalunya. Hem de reduir el fracàs escolar i l'abandonament dels estudis postobligatoris, incrementar el nombre de joves que estudien formació professional i millorar la qualificació de les persones que ja estan treballant. Per això, la reforma de la formació professional (FP) és absolutament necessària. S'ha de facilitar l'accés a la FP i el no-abandonament dels estudis, amb beques i ajuts. Flexibilitzar els estudis reglats i la formació continuada.

Desenvolupar els centres integrats de formació professional que imparteixin formació inicial i continua, acreditin l'experiència laboral i comptin amb un servei d'informació i d'orientació professional per a les persones. I planificar tota l'oferta formativa que acosti les demandes i necessitats de les empreses i de les persones.

Finalment, perquè això sigui possible, cal la implicació del Govern de la Generalitat i un canvi d'actitud de bona part de l'empresariat de Catalunya, per deixar de competir en baixos costos, precarietat i baixos salaris i començar a apostar per un altre model de competitivitat.

POLÍTiques D'OCUPACIÓ DESFASADES

Les actuals polítiques actives d'ocupació són les mateixes que als anys 90, rígides i centralitzades, pensades per a un mercat de treball molt diferent al de l'any 2008. Necessitem que les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya tinguin un paper actiu en la gestió de les ofertes de feina, en l'orientació i en la tutorització de les persones aturades. Potenciar el treball en xarxa entre el SOC i les administracions locals per evitar coincidències i duplicitats d'actuacions. Modernitzar i flexibilitzar el contingut dels programes o serveis per adaptar-se a les necessitats de cada situació i actuar des de la proximitat del territori en la planificació de les accions.

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez



Amb el lema "Treball digne arreu i per a tothom"

CCOO celebra un any més el Primer de Maig

CCOO de Catalunya reclama treball digne i per a tothom en la celebració del Primer de Maig. Aquesta reivindicació s'engloba en el camí de preparació de la Jornada d'acció sindical mundial pel treball decent, convocada per la Confederació Sindical Internacional, que s'ha de celebrar el proper 7 d'octubre. Es tracta de la primera acció reivindicativa de caràcter universal que el moviment sindical internacional convoca en tota la seva història.

MANIFESTACIONS

A Catalunya, com cada any, els treballadors i les treballadores tornaran a sortir al carrer per participar en les manifestacions reivindicatives, en les quals serà present CCOO. A Barcelona, la manifestació començarà a les 11.30 h a la ronda Sant Pere amb passeig de Gràcia. A les 12 h començaran a la resta de províncies. A Girona, a la plaça de la Independència. A Lleida, a la plaça del Treball i a Tarragona, a la plaça Imperial Tàrraco.



28 d'abril, prevenció contra la sinistralitat laboral

La sinistralitat s'ha convertit en una veritable xacra en el món laboral, contra la qual s'ha de lluitar. CCOO, que té en la salut laboral un dels elements estratègics de la seva acció sindical, sempre ha defensat la prevenció a les empreses com a manera d'evitar accidents.

Per tot això, CCOO de Catalunya commemorarà un any més el Dia internacional de la seguretat i la salut en el treball, que se celebra el 28 d'abril. Emmarcat en els actes relacionats amb aquest dia, el proper 6 de maig es farà una assemblea de delegats i delegades de prevenció a l'Aliança del Poblenou de Barcelona.



L'enemic és gran.

Per això hem de posar tots els mitjans per combatre'l. A partir de l'any 2009, Catalunya disposarà de 180 hm³ de l'aigua addicional, gràcies a la desalinització, de la descontaminació d'aigües subterrànies, de la reutilització i de l'eficiència en l'ús. Però el teu esforç continuat és necessari. Ens segueixes ajudant? Junts podem fer front a la sequera.

Agència Catalana de l'Aigua

Generalitat de Catalunya

La Banca Ètica Catalana, més a prop

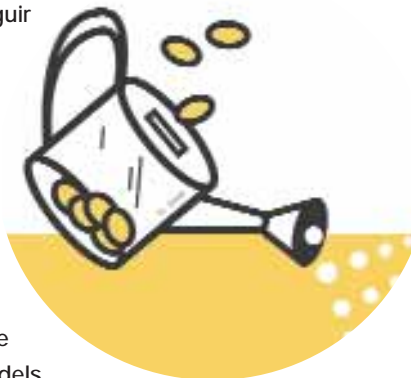
Ester Boixadera

CCOO de Catalunya forma part de FETS-Finançament Ètic i Solidari, plataforma formada per nombroses organitzacions i entitats que, des de 1999, treballa per la promoció del finançament ètic i solidari a Catalunya. Els seus principals objectius són la creació d'una banca ètica a Catalunya i un Observatori de Finances Ètiques.

L'aposta per aquest model de banca alternativa neix per donar resposta als interrogants sobre els criteris que apliquen les institucions financeres en les inversions que fan amb els nostres diners o si aquestes institucions tenen en compte els sectors més desfavorits.

L'objectiu de la banca ètica és doble: aconseguir benefici en l'àmbit econòmic i en l'àmbit social. I ho aconseguim gràcies a un funcionament que es basa en criteris ètics i que garanteix, en tot moment, la seva viabilitat. Mentre treballem perquè al 2010 la Banca Ètica Catalana sigui una realitat (cooperativa de crèdit operant amb llicència del Banc d'Espanya) hem començat a funcionar com agent de la Banca Popolare Etica, institució de reconegut prestigi, operant sota la supervisió dels Bancs Centrals italià i espanyol i la Generalitat de Catalunya.

Podeu trobar informació sobre els productes i el projecte a la web www.projectefiare.cat o visitant l'oficina de Fiare Catalunya, al carrer Providència, 20, de Barcelona (tel 93 368 99 82).



Fiare, un banc en mans de la ciutadania

Va de lletres

Sindicalisme de classe i nacional

**Seminari Salvador Seguí
CCOO de Catalunya**

Sindicalisme de classe i nacional és un recull documental de les reflexions sindicals fetes per CCOO de Catalunya al llarg de la seva història en la construcció d'un projecte sindical de classe i nacional. Per primera vegada s'ha recopilat en un únic llibre una selecció de textos de CCOO des dels anys 70 fins a l'actualitat sobre l'aportació del sindicalisme a la construcció nacional.

Aquesta publicació presenta, en primer lloc, els objectius del Seminari Salvador Seguí, una petita biografia i escrits de Salvador Seguí i un recull documental que s'ha agrupat en set blocs temàtics. Aquest blocs recullen: des d'escrits de Cipriano García i José Luis López Bulla fins a aportacions que han fet diversos experts, com són Manuel Castells o Josep Oliver; textos sobre el marc català de relacions laborals i socials i la posició de CCOO sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya; escrits sobre la llengua catalana i un recull d'activitats realitzades pel Servei Lingüístic del Sindicat; els documents que situen l'acció que va dur a terme CCOO per aconseguir que l'Estadi Olímpic portés el nom de Lluís Companys; i les resolucions que ha aprovat el sindicat davant la commemoració de l'11 de Setembre des de l'any 1979, i un recull amb els diferents acords i convenis signats per CCOO amb altres institucions i organitzacions. El recull ha estat elaborat pel Seminari Salvador Seguí, que és l'espai de reflexió i debat que té el sindicat per fer propostes per la millora dels drets socials i nacionals i la cohesió social de Catalunya.

Rosa Sans

VOLUNTARIAT PER LA LLENGUA

Si estàs aprenent a parlar en català i el vols practicar.

O si ja hi parles hi vols ajudar algú a practicar-lo...

PARTICIPA-HI

Només us comprometem a parlar 10 hores en català. Podeu triar els dies, les hores, els llocs, els temes de conversa. Nosaltres us posem en contacte i us facilitem tot l'ajut que necessiteu.

Informa-te'n a:

Centre de Formació d'Adults Marçal Sacolán
Via Llobregat, 16, Sabadell, Barcelona
Tel. 93 481 27 87 - seccions@ccoo.cat

Servei lingüístic de CCOO de Catalunya
Via Llobregat, 16, Torrebà, Barcelona
Tel. 93 481 25 10 - ccoo.cat

El centre lingüístic de les Terres de l'Ebre
Av. Valls, 26
Tel. 973 25 30 04 - llengua@ccoo.cat

Unitat lingüística de les Comarques Tarragonines
Aiguat, 45, 11
Tel. 977 22 63 98 - llengua@ccoo.cat

CCOO de Lleida i Urgell
Ctra. Espadillers, 74
Tel. 973 277 13 87 - llengua@ccoo.cat

Treball digne, arreu i per a tothom

1 DE MAIG 2008

BARCELONA

11.30 h - Ronda Sant Pere / Passeig de Gràcia

GIRONA

12.00 h - Plaça de la Independència

LLEIDA

12.00 h - Plaça del Treball

TARRAGONA

12.00 h - Plaça Imperial Tàrraco



www.ccoo.cat